

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620206101
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6620206101.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, vo veci žalobkyne: S. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. č. XX, zast. G. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. č. XX proti žalovaným: 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, 2/ LICITOR group, a.s., Sládkovičova 6, Žilina, IČO: 36 421 561, 3/ H. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. č. XX, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 11Csp/139/2020-70 zo dňa 15.12.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd, ako súd prvej inštancie, zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd žalovanému 3/ nariadil povinnosť zdržať sa scudzenia nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, a to rodinného domu súp. č. XX na parc. č. XXX/X a pozemkov na parc. č. XXX - 797 m² a XXX/X - 693 m², kat. územie W., obec W., Katastrálny úrad S. a zdržať sa úkonov smerujúcich k vyprataniu týchto nehnuteľností až do právoplatného rozhodnutia súdu, ako aj uloženia žalovanému 3/ znášať užívanie uvedených nehnuteľností žalobkyňou a jej rodinnými príslušníkmi, ktorí rodinný dom užívali ku dňu vykonania dobrovoľnej dražby, a to až do právoplatnosti rozhodnutia súdu.

2. Okresný súd zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia s poukazom na ustanovenia CSP (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) upravujúcich neodkladné opatrenia. Skutkovo poukázal na to, že pohľadávka záložného veriteľa bola zabezpečená záložným právom ohľadne rodinného domu a pozemkov žalobkyne. Záložný veriteľ začal výkon záložného práva predajom založenej nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe podľa zák. č. 527/2002 Z.z. Účelom návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia bolo zachovanie existujúceho faktického a právneho stavu vo vzťahu k nehnuteľnostiam, pričom úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženía plnení zo spotrebiteľských zmlúv touto formou, nie je v rozpore s Ústavou SR, resp. s ochranou spotrebiteľa vyplývajúceho z práva únie. Zároveň poukázal na rozhodovaciu prax súdneho dvora EÚ, ako aj Ústavného súdu SR. Ani za predpokladu, že uvedená nehnuteľnosť je obydľím žalobkyne a jej rodiny, ochranu obydlia nie je možné ponímať absolútne tak, že každá dražba nehnuteľnosti je porušením ústavného práva na ochranu obydlia. Žalobkyni bol zo strany žalovaného 1/ poskytnutý úver v sume 14 295,- Eur, pričom z tohto úveru žalobkyňa uhradila len sumu 3 955,64 Eur. Dĺžná suma žalobkyne tak niekoľko násobne prevyšovala sumu 2 000,- Eur, ktorá je hranicou vymedzenou v § 3 ods. 6 Zákona o dobrovoľných dražbách, a ktorá je podmienkou možnosti dražiť nehnuteľnú vec. Okresný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nakoľko zo spisu nevyplývali žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu rozhodnutia o neodkladnom opatrení. Žalobkyňa síce podrobne opísala odôvodnenie rozhodnutí súdu v iných konaniach, avšak v danom návrhu neodkladného opatrenia sa obmedzila len na namietanú protiústavnosť výkonu záložného práva a protiústavnosť dobrovoľnej dražby. Súd uzatvoril, že žalobkyňa neuviedla a neosvedčila skutočnosti

odôvodňujúce záver o potrebe vydania neodkladného opatrenia, nakoľko dobrovoľná dražba má oporu v zákone a sleduje legitímny cieľ, ktorým je splnenie uhradzovacej funkcie záložného práva, pričom samotná žalobkyňa uviedla, že svoj záväzok voči žalovanému 1/ nespĺnila, v dôsledku čoho pristúpil žalovaný 1/ k zosplatneniu úveru a svoju zabezpečenú pohľadávku uspokojil z predmetu zálohu prostredníctvom dobrovoľnej dražby.

3. Proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, podala odvolanie žalobkyňa. Mala za to, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom žalobkyňa poukázala na Ústavu SR čl. 21 - ochrana obydlia, v nadväznosti na čl. 152 ústavy, z ktorého vyplýva že všetky zákony sú platné, pokiaľ neodporujú Ústave SR. Zároveň uviedla, že zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách je v hrubom rozpore s ústavou SR, pokiaľ záložný veriteľ bez predbežného súhlasu navrhne dražbu nehnuteľností, ktorých nie je výlučným vlastníkom. Žalobkyňa tiež uviedla, že výkon záložného práva žalobkyňu a jej rodinných príslušníkov nielenže hrubo majetkovo poškodil, ale predovšetkým nelegitímne zasiahol do ich ústavného práva na obydlie, v dôsledku čoho žalobkyňa, jej matka, dve sestry ako aj otec prišli o jediné istotu, ktorá im v živote zostala, a to o strechu nad hlavou. Žalobkyňa tiež poukázala na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 8, podľa ktorého je zásah do súkromného a rodinného života opodstatnený iba vtedy, ak je v súlade so zákonom. Pozornosť upriamila aj na uznesenie Krajského súdu Košice, č.k. 9CoCsp/63/2020, v ktorom bolo uvedené, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje významnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie, pričom postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné. Navrhla uznesenie okresného súdu zmeniť a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalobkyne a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia s doplnením ďalších dôvodov v nadväznosti na odvolacie námietky žalobkyne.

8. Žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala nariadenia neodkladného opatrenia v priebehu konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez vylúčenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V zmysle § 325 ods. 1 CSP môže súd nariadiť neodkladné opatrenia v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí teda súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa žalobkyne odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Rozhodujúce skutočnosti musí žalobkyňa náležitým spôsobom osvedčiť, čo ale z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania. V tomto konkrétnom prípade sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Tieto skutočnosti však zo strany žalobkyne preukázané neboli.

9. Okresný súd správne poukázal na to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný počas konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, pričom dobrovoľná dražba je verejným konaním, ktorého dôsledkom je prechod vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby. Predmetom konania vo veci samej bude skúmanie, či skutočne dobrovoľná dražba prebehla v zmysle zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona slovenskej Národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok v znení neskorších predpisov). Súd prvej inštancie správne posúdil návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorá

sa ho domáhala len z dôvodu zachovania existujúceho faktického a právneho stavu vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré boli vydražené v rámci dobrovoľnej dražby. Samotná právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženía plnení zo spotrebiteľských zmlúv aj touto formou, nie je v rozpore s Ústavou SR, resp. s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva únie, na čo poukázal aj okresný súd v rámci rozhodovacej praxe Súdneho dvora EÚ (rozsudok C-34/13, E.V. proti Smart Capital, a. s. zo dňa 10.09.2014) ako aj Ústavného súdu SR (uznesenie sp. zn. PL ÚS 23/2014 zo dňa 24.09.2014. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na to, že zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách je v hrubom rozpore s Ústavou SR, odvolací súd uvádza, že nesúlad zákona s Ústavou SR nemôže skúmať všeobecný súd v rámci odvolania, pretože posudzovanie ústavnosti právnych predpisov spadá do výlučnej právomoci Ústavného súdu SR.

10. Žalobkyňa tiež poukazovala, že podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu, nemožno sa stotožniť s názorom žalobkyne, že výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby je totožný s núteným výkonom práva, a že pri dobrovoľnej dražbe dochádza k nezákonnému obmedzeniu vlastníckeho práva. Podstatou dobrovoľnej dražby je v zmysle platnej právnej úpravy dohoda vlastníka veci s dražobníkom o dražbe určitého predmetu. Vlastník veci môže poveriť inú osobu, aby dala pokyn na vydraženie veci, pričom Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Dobrovoľná dražba sa odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom, v tomto konkrétnom prípade zákonom o dobrovoľných dražbách. Právna úprava tiež ukladá povinnosť strieť výkon dobrovoľnej dražby nielen s takým záložným právom, ktoré vzniklo na základe zmluvy, ale aj takým, ktoré by vzniklo aj na základe osobitného zákona (napr. zák.č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov). Vyhlásenie záložného veriteľa o pravosti, sume a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa zákona o dobrovoľných dražbách, nie je dôvodom, pre ktorý sa dobrovoľná dražba vykonáva, ale iba jedným z jej predpokladov.

11. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ani za predpokladu, že nehnuteľnosť, ktorá bola vydražená, je obydliím žalobkyne a jej rodiny, nemožno ochranu obydlia ponímať absolútne, a to tak, že by dražba len z tohto dôvodu bola porušením ústavného práva na ochranu obydlia a nemal by sa rešpektovať výsledok dražby a nadobudnutie vydraženej nehnuteľnosti vydražiteľom. Z tohto hľadiska preto okresný súd správne zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala povinnosti zdržať sa scudzenia nehnuteľnosti vydražiteľovi, zdržať sa úkonov smerujúcich k vyprataniu týchto nehnuteľností a zároveň uložiť vydražiteľovi znášať užívanie nehnuteľnosti žalobkyňou a jej rodinnými príslušníkmi. Na vydražiteľa totiž prechádza vlastnícke právo alebo iné právo k predmetu dražby udelením príklepu v zmysle § 27 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách.

12. Na základe uvedených skutočností odvolaciemu súdu nezostala iná možnosť, než uznesenie okresného súdu, ktorým zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia potvrdiť ako vecne správne.

13. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).